

Ветеран

Валентина Харченко

Іде старий дідусь поволі
Очима сумними в вітрини погляда,
Лежать там хліб, ковбаси, шинка,
Так їсти хочеться, а пенсії не має та нема.

Він воював за волю за Вітчизну
Він під Берліном друзів поховав.
До нього влітку приїжджали внуки,
Він їм цукерки та гостинці купував.

Він постарів на скронях в нього зморшки
І у волосся вкралась сивина,
Не приїжджають в гості ні сини,
Ні дочки та внуків гомінких нема.

А він все жде, а він все виглядає,
Що в гості хтось із рідних завітає.